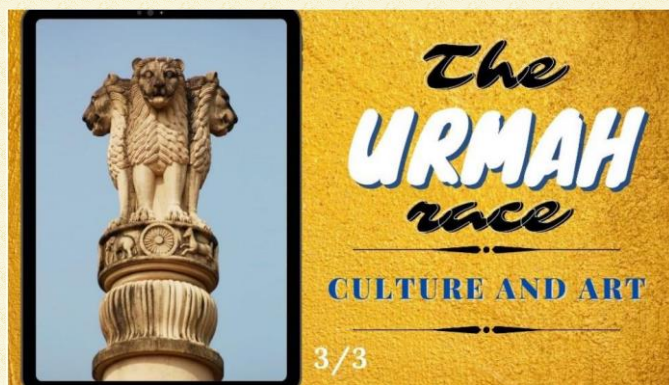

20210604-Taygeta-NL-Urmah-Ras-cultuur-kunst-en-ontspanning-3-3

DE URMAH - CULTUUR, KUNST EN VRIJE TIJD 2 DEEL 3

INFORMATIE DOOR ANÉEKA VAN TEMMER

De manier waarop de Urmah elkaar of onszelf met hen begroeten, is door te spreken met een hallo, maar als er gebaren worden gemaakt is het een hand omhoog, heel normaal. Men ziet dat dit zeer veralgemeend is.

Zoals ik al eerder heb uitgelegd, kleden zij zich altijd zeer sierlijk in grote gouden harnassen en capes, maar als zij zich op hun gemak voelen, weet ik eigenlijk niet hoe zij zich precies kleden. Naar mijn mening zijn ze altijd overdadig gekleed, hoewel ze niet altijd een harnas dragen. Maar van wat ik gezien heb dragen ze baggy kleren zonder stempels, nogal spartaans, ook met witte of beige kleren, met aanpassingen aan de riemen. Hoewel het maar één keer was, maar ik heb ze ook gewaden zien dragen, een paarse met goud. Een ander ding dat ze vaak gebruiken is iets als een ... Ik weet niet hoe ik het moet zeggen, een rok zoals de Romeinse troepen die zouden gebruiken, maar dan met een zwarte legging eronder. Ze dragen zo'n korte broek, die hun korte benen accentueert.

Zij hebben een opening in de kleding voor de staart, die ook een gedeelte of mouw daarvoor bevat, het is niet alleen een gat in de kleding. Het wordt gepresenteerd met elastiek, of met veters, die dienen om de mouw van de kleding rond de staart strakker te trekken of aan te passen. Hoe rijken zij hun rug? Het zijn katten, hun ruggengraat is zeer elastisch.

Voor de voeten dragen ze laarzen, aan de voorkant afgerond. Ze lijken erg op deze, alleen zijn ze zwart zoals leer en ze hebben ook een zool. Wel van plantaardig leer, neem ik aan, want zelfs als vleeseters doden ze niet, maar vervaardigen ze het vlees. Zij dragen ook open schoenen, maar het is gebruikelijk hen blootsvoets te zien op plaatsen waar zij zich op hun gemak voelen. Deze stijl in laarzen is ook veel gezien, de mode lijkt iets "Romeins".

Ze dragen ook oorbellen, zowel bij de vrouwen als bij de mannen. Ik denk niet dat ze hun gezichten verven of schminken, omdat de meesten van hen al van nature gestreept zijn.

Ik heb begrepen dat zij niet dezelfde moraal hebben wat betreft het feit dat het wordt afgekeurd om zonder kleren te zijn. Ze dragen kleren om hun eigen gelaatstrekken te accentueren. Maar het is niet gebruikelijk hen naakt aan te treffen, alleen met hun vacht. Ze wassen zich met hun tong en omdat ze dat voortdurend doen, schijnt het in hun cultuur goed gezien te worden om dat in het openbaar te doen, en hun speeksel is anders dan het onze. Ik heb ze geen haarballen zien uitwerpen en ik weet er ook niets van, maar het zou kunnen dat ze het doen, alleen vanwege de opvoeding gaan ze naar het toilet of iets dergelijks, hoewel dat meer gedrag is van een huiskat en niet van een grote kat. Maar ik weet dat ze ook veel baden met water, op dagelijkse basis.

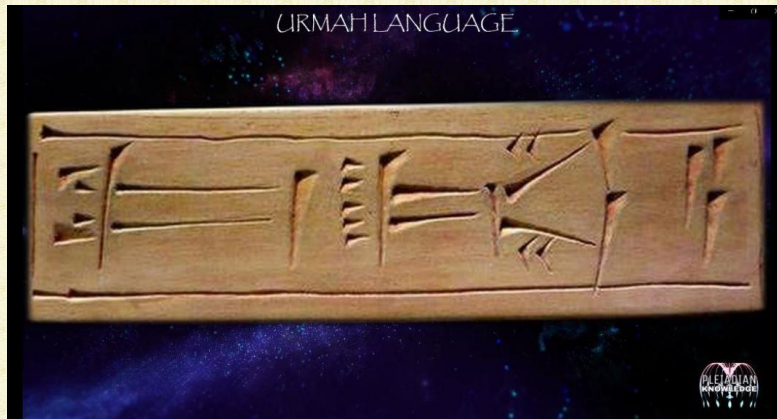
Wat het ouderschap betreft, weet ik dat vrouwtjes elkaar helpen met hun welpen. Ik heb de welpen gezien in de armen van beide ouders, en van andere leden van de groep die niet hun ouders zijn. Ze dragen hun jongen zoals wij, niet met de bek zoals huiskatten. Soms dragen ze hen in een rugzak of gewoon in hun armen, en tot twee of drie als ze klein zijn, maar ze gebruiken ook wandelwagens. Als je 8 kittens hebt, hoe moet het dan anders? En wij gebruiken ze ook.

Wat voedsel betreft, jagen ze niet meer, maar produceren ze vlees. Volgens mij is het georganiseerd door distributie. Want vergeleken met de med pod hier, is het nogal een lomp apparaat en vereist het ook de hulp van andere secundaire apparaten. En hun voedsel is in feite cel- of weefselculturen in apparaten vergelijkbaar met med pods. Maar de Urmah zijn zeer toegewijd aan gastronomie, besteden veel tijd, veel recepten. Natuurlijk, allemaal erg gekruid.

Wat huisdieren betreft, hebben ze graag meer katten als huisdier. Katten zoals wij ze kennen, de kleine die ook zeer vruchtbaar is, de huiskat, omdat ze die zien als hun kleine sterzadjes. Op zich is de huiskat oorspronkelijk van die planeet vertrokken, naar men zegt. Het is de "Kat-Planeet" van de melkweg. Maar ik zou zeggen dat ze het geboortecijfer onder controle hebben, anders zouden ze overstromen. We moeten dat doen door hormonale behandeling, en we hebben nog steeds katachtige problemen aan boord. Zoals Nai'Shara me vertelde, het feit dat de Urmah de gewone huiskatten als huisdier hebben, het is alsof we kleine Taygeteans hadden, of de mensen, kleine mensjes van 40 cm als huisdier.

Wat hun taal betreft, lijkt het schrift op spijkerschrift. Op zich is het dat ze vroeger met hun nagels schreven, als vingernagelafdrukken of puncties, in handschrift. Het zijn als het ware reeksen lijnen die complex zijn, een soort spijkerschrift met Canji. In groepen is elk symbool een volledig woord, wat lijkt op Canji in deze.

Hun getallen zijn ook gebaseerd op hetzelfde, afhankelijk van de hoek of richting van de lijn, is een getal en het neemt in complexiteit toe naarmate het getal toeneemt. De lijnen zijn niet uniform, het zijn duidelijk kleine wiggen. Het heeft een puntig deel en een breed deel. Het hangt ervan af waar je het getal richt, zoals wijzers van een klok draaien en wijzers toevoegen als het in waarde toeneemt. En dan zijn er nog sectoren met andere lijnen die de tientallen, honderdtallen, duizendtallen en meer aangeven. Als je observeert, is deze vorm van schrijven erg "Katachtig". Deze afbeeldingen zijn van Terrestrial Cuneiform.

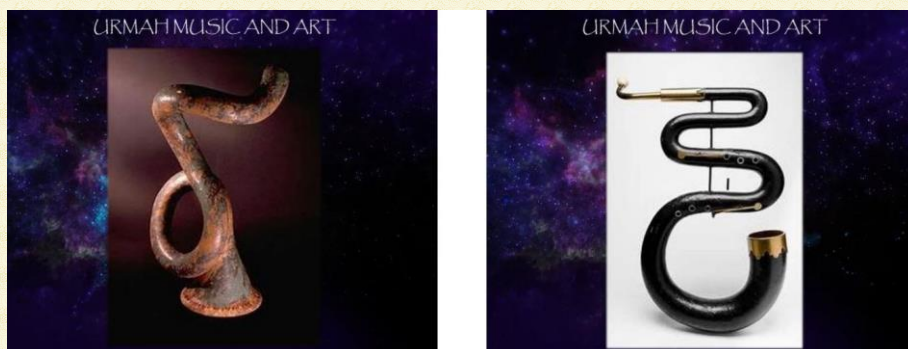

Deze laatste afbeelding is zeer goed, is wat ik zei, lange lijnen van verschillende hoeken duidelijk puntig en dik. Je moet begrijpen dat wat zij gebruikten om te schrijven hun eigen nagels waren, en van daaruit zijn ze geëvolueerd. Hoewel ze ze soms nog steeds gebruiken voor handschrift. Die laatste afbeelding lijkt op Urmah, zo is hun schrift, lang en puntig, en in hoeken.

Ik weet niet of de spijkerschrift taal die jullie op Aarde hebben te danken is aan Urmah invloed in het verleden, het is mogelijk. Maar het is ook een logische manier van schrijven op kleitabletten. De Urmah zijn al duizenden jaren op Aarde aanwezig, vooral in Egypte en Sumerië en meer recent in de Romeinse en vooral de Griekse cultuur. Het zou niet vreemd zijn dat zij invloed hebben op het schrift.

Tegenwoordig schrijven ze bijna alles met de computer. Maar zij hebben geen toetsenborden zoals wij, maar hunner zijn kleine dingen met overmaatse toetsen en ook op hightech oppervlakken van het aanraakgevoelige type met hologram, of gedachte. Zij typen dus niet omdat hun anatomie dat niet toelaat, maar zij hebben een andere klasse van toetsenborden of digitale interfaces, ontworpen voor katten. Over het algemeen zijn het geen interactieve "touch" hologrammen, maar fysieke toetsen die eruitzien als een halve bol, als een halve pingpongbal, geschikt voor hun pootkussentjes, en ze hebben wel veel precisie in die vingers.

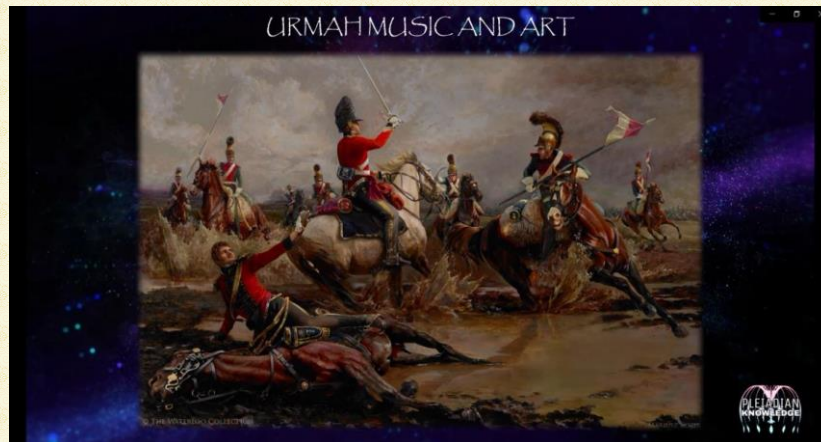
Wat hun muziek betreft, die is voornamelijk gebaseerd op trommels en koperblazers, dat wil zeggen trompetten, en dergelijke. Ook het gebruik van fluiten en instrumenten vergelijkbaar met de Australische rainstick, dat is een lange bamboestok met stenen erin en klinkt als water.

Deze instrumenten lijken sterk op die van de Urmah's zoals krommingen typisch zijn voor Urmah koperinstrumenten.

Van Richard Wagner's stuk "Ride of The Valkyries" wordt altijd gezegd dat het erg Urmah is, zo ook hun muziek, overdreven en prachtige marsen. Ze zingen en dansen ook veel, ze houden erg van feesten, de hele tijd iets vieren met het minste of geringste excuus.

Zij houden ook veel van kunst, zij zijn zeer artistiek, dat kenmerkt hen zeer, want iets dat zeker is, is dat zij in alles overdreven, hyperbolisch, episch zijn. Alles moet groots, majestueus en overdadig versierd zijn, immens, imposant, alles moet blinken als goud. Alles moet de aandacht trekken, alles moet boven anderen uitsteken, zoals goede katten.

In de schilderkunst overheersen de geschilderde taferelen van grote veldslagen uit hun verleden, met een realistische stijl. Geschilderd met penselen, alleen dat alles mega is, allemaal heel groot. Ik heb nog nooit Urmah kunst van dichtbij gezien, alleen in gegevens op de computer. Ze hebben ook veel beeldhouwwerk, de pilaren zijn meestal grote katten die het plafond vasthouden, bijvoorbeeld. Als er een supertrots ras is, dan zijn het de Urmah. Ze zijn allemaal zeer esthetisch, de katachtigen, en de Urmah buiten dat meesterlijk uit.

Net als in Taygeta is er, als men eenmaal een zeker niveau van technologie heeft bereikt, ook een liefde voor alles wat met de hand is gemaakt.

Ontspanning

Wat vrijetijdsbesteding betreft, hebben ze bijvoorbeeld ook theater en bioscoop, maar niet als een specifieke plaats, maar doorgegeven via het netwerk, zoals het internet aan huizen. Maar op zich is amusement anders omdat het meer gericht is op leren, zodat het gaan zitten om een film te bekijken zoals het aardse concept niet erg gebruikt wordt ten gunste van recreatieve onderdompelingen. Dat wil zeggen, het is interessanter voor de bevolking om een directe onderdompeling voor vermaak te ondergaan gedurende ongeveer twee uur of zo lang als zij willen en markeren, om gewoon te gaan zitten en te zien wat anderen willen dat zij zien. Maar binnen deze immersies zijn er delen die door derden worden gemaakt en die worden gebruikt als ervaringen die meerdere mensen kunnen hebben, dat wil zeggen, ze zijn vooraf gemaakt, met altijd persoonlijke varianten, naast de immersies die door dezelfde gebruiker zijn ontworpen.

Dus, als iemand de vooraf gemaakte ervaring van, laten we zeggen de laatste slag om Tiamat in 12500 v. Chr. wil meemaken, kan hij dat immersieprogramma gebruiken en daar naar binnen gaan met zijn eigen gemaakte avatar en hij beleeft die ervaring zo lang als hij wil, en leert ook hoe de gebeurtenis was. Dus, het amusement in Taygeta en in vele andere plaatsen is ook geneigd om een leertijd achter te laten. Daarnaast zijn er verschillende niveaus binnen deze immersies: van de lichte waarbij je weet dat je enkel in de immersie zit om je te amuseren met een vooraf gemaakte of zelfontworpen ervaring, gedeeld met vrienden, partner of familie, of gewoon vergeten dat je ondergedompeld bent voor de duur van de ervaring. Jij bepaalt wat je wilt ervaren en waarom.

Dus, met die optie om je favoriete film te beleven, wetende dat het maar een film is of niet, is het niet te vergelijken met een aardse film op het scherm. Wij hier hebben echter geleerd te

kijken naar en te genieten van aardse films zoals jij ze ziet, ook met het doel en oogmerk om ervan te leren over de mens en zijn beschaving. Het is voor ons een zeer nuttig hulpmiddel geweest om te leren over hoe mensen op Aarde leven, door naar series en films te kijken. Het is ook via hen dat wij onze menselijke taal, lokale idiomen en spraakaccenten leren kennen en verfijnen.

Maar afgezien van dit, zijn de Urmah in principe van eenvoudige smaak. Naast de hierboven uiteengezette onderdompeling, genieten zij er echt van om gewoon in alle rust bij hun familie te zijn, "net als een typische kat die in de zon slaapt". Ze zijn onafhankelijk, ze houden echt van hun ruimte en hun persoonlijk territorium. Bovendien maken ze van elk moment gebruik om een dutje te doen, ze brengen meer tijd slapend door dan wakker, net als de Alpha Draco.

s Griekse atletiek, maar ze doen ook aan vechtsporten zowel in onderdompelingen als live. Een voorbeeld is dat ze een soort knuffeldier doorgeven, dat is een boomstam omwikkeld met een harige doek, en het gaat erom het van de ander af te pakken en het zo lang mogelijk in bezit te houden, totdat het een doel bereikt dat als een afgebakend gebied binnen het speelveld ligt. Dat is waar je ze ziet rennen op alle vier de benen met gebruikmaking van hun hele lichaam. De waarheid is, dat deze zware spelen van katten enigszins brutaal kunnen zijn en ik heb gezien dat ze zichzelf verwonden bij het spelen. Natuurlijk resulteert dit in vele gebroken tanden en bloedende nagels, maar ze herstellen het met medische hulpmiddelen. Wat mij erg aantrekt is dat het een beetje op voetbal lijkt. Taygeta is qua sport erg mager of saai, meer richting Griekse atletiek, met daar duidelijk culturele invloed.

Wat de andere activiteiten betreft, hebben ze bars, hoewel niet dezelfde als die op aarde, want er is geen alcohol, omdat iedereen de negatieve effecten ervan kent en ze weggooit. Ze zijn vergelijkbaar met die van Taygeta, waar het een soort zogenaamde lounge is, waar je naartoe gaat om rond te hangen met vrienden, het is geen plaats zoals een bar of een aardse kroeg die alles rond alcoholische dranken draait, maar draait rond de omgeving. En natuurlijk, iets drinken is belangrijk, maar ze bieden ook eten aan en een plaats om te overnachten als je van buiten die stad komt.

Een ander aspect is op vakantie gaan of andere plaatsen bezoeken, het is gebruikelijk dat verschillende Urmah rassen, bijvoorbeeld die van Avyon of die van Merope, elkaar bezoeken of andere planeten die door Urmah bewoond worden. Het is een andere reden waarom er voortdurend zoveel scheepsverkeer is, en het is hetzelfde als hoe Engans, Solatians en Taygeteans elkaar veel bezoeken, of Aldebaran zelf, waarvan men zou kunnen zeggen dat het een toeristische bestemming is, iedereen wil die plaats gaan bekijken. Vooral die van Erra, omdat het heel anders is dan de grote naaldwouden die de planeet bedekken, en die ook meestal koud zijn.

De Urmah hebben de neiging niet goed op te schieten met de insectoïde rassen of de reptielachtigen. Zij kunnen ook niet goed overweg met Andromedanen, Arcturiërs of Celeanen. Ik denk dat het komt door de emotionele aard van al deze rassen, want als je ze samen bekijkt

is dat wat ze gemeen hebben door te generaliseren. En de Urmah, als er iets is dat hen kenmerkt, dan is het dat zij zeer emotioneel en zelfs dramatisch zijn, nogmaals daarom kunnen wij het goed met elkaar vinden, want wij worden er altijd van beschuldigd ook emotioneel en dramatisch te zijn. Ik kan daaraan toevoegen dat Taygeta historisch gezien niet erg goed heeft kunnen opschieten met die klasse van rassen, ook allemaal positief.

Als curiositeit over Urmah, zij kunnen in alle kleuren en ontwerpen van bont zijn die wij ons kunnen voorstellen, zoals huiskatten, d.w.z. zij zijn niet homogeen in dat aspect. Alle bontmotieven van katten komen voor bij families in Urmah en zoals bij katten weet je nooit welke kleuren de jongen zullen hebben, of zeer beperkt. Hoewel ze gecombineerd zijn, gebeurt het net als op Aarde, dat de leden van een ras als ze met elkaar omgaan, er heel misschien meer van hetzelfde uit zullen komen: leeuwen als leeuwen tijgers als tijgers. Maar omdat zij dat niet als iets belangrijks beschouwen, kruisen zij elkaar en ontstaat er een zeer gevarieerde bevolking in kleuren en motieven.

Met dit alles zie ik de Urmah als een perfecte mix tussen het oude, het retro, met zeer oude gebruiken die weerspiegeld worden in hun kunst en architectuur, zoals hun liefde voor fakkels, en tegelijkertijd vooruitstrevend en zeer geavanceerd in alles wat zeer moderne technologie is. Ze combineren heel goed het traditionele en het oude met het nieuwe en technologische.

Hun vele kolonies in de Melkweg, die zich in de loop der tijd hebben opgestapeld, hun behoefte deze militair te beschermen en het feit dat zij als soort zeer vruchtbaar zijn, samen met hun inherente fysieke en mentale kracht van katachtigen, heeft hen tot het meest dominante ras in deze Melkweg gemaakt, dat overal aanwezig is. Hun culturele en militaire invloed is aanwezig in vrijwel alle beschavingen, vooral in dit kwadrant waarin wij leven. Ze zijn gewoon een magnifieke soort in elk aspect.